

Interviu cu judecătorul Igor Chiroșca

Igor Chiroșca are peste treizeci de ani, fiind o persoană foarte bine pregătită, ambițioasă și serioasă, cu care s-ar mândri orice instituție dacă l-ar avea printre angajați.

Igor Chiroșca muncește mult, făcând zilnic naveta la Strășeni, unde își desfășoară activitatea de judecător.

În puținul lui timp liber, magistratul Igor Chiroșca ne-a acordat un scurt interviu. Acest om inspiră încredere.

- Dle Chiroșca, de ce ați ales profesia de judecător?

- Am ales această profesie deoarece, după absolvirea Universității de Stat din Moldova, m-am dedicat întru-totul activității științifice și didactice în cadrul Catedrei drept al antreprenoriatului, unde, sub tutela domnului profesor Victor Volcinschi, am acumulat un bagaj teoretic bun.

După ce mi-am susținut doctoratul în drept, simțind nevoia de a trece la o altă etapă de dezvoltare în cariera mea, am obținut licența de avocat și, începând cu anul 2010, am practicat și puțină avocatură, specializându-mă în litigiile de drept privat.

Am considerat însă că aceasta nu este suficient pentru mine și, fiind dirigit de visul oricărui licențiat în drept, cultivat încă de pe băncile universității, mi-am încercat puterile la concursul pentru admiterea la funcția de judecător la Institutul Național al Justiției, pe care l-am absolvit în cadrul celei de-a treia promoții.

- De cât timp activați în funcția de judecător?

- Sunt judecător de doi ani și jumătate. Am fost numit în funcția de judecător la Judecătoria Strășeni, pe un termen de 5 ani, în luna martie 2012, prin decretul Președintelui Republicii Moldova, la vârsta de 29 de ani.

- Ce instituții de învățămînt ați absolvit și ce stagii ați desfășurat?

- În perioada 2000-2004, am făcut studiile în drept la Universitatea de Stat din Moldova, susținând teza de licență pe tema reglementărilor internaționale ale proprietății intelectuale, iar în anii 2002 – 2004 am studiat la filiera anglofonă a Facultății de Drept a Universității de Stat.

În 2004 – 2005 mi-am continuat studiile de masterat tot la Universitatea de Stat din Moldova, unde m-am specializat în dreptul de autor, iar în 2005 – 2009 am făcut studii de doctorat în domeniul dreptului privat și am susținut teza de doctor în drept pe tema: „Reglementarea juridică a relațiilor privind operele de artă plastică”.

Între 2007 și 2008 am făcut un curs de masterat în domeniul proprietății intelectuale la Universitatea din Torino, Italia.

În 2011 am absolvit, cu succes, cursurile de pregătire pentru candidații la funcția de judecător, organizate de Institutul Național al Justiției din Moldova.

În perioada 2006 – 2013, în calitate de cadru didactic și ulterior de judecător, am participat la stagii de cercetare, seminare, simpozioane științifice subregionale și conferințe internaționale în domeniul dreptului de autor, proprietății intelectuale, traficului de ființe umane, precum și în alte domenii, care s-au desfășurat în Franța, Elveția, Polonia, Israel, Statele Unite ale Americii, inclusiv și în Republica Moldova.

- ***Să înțelegem că vorbiți limbi străine?***
- Cunosc limba rusă și limba engleză la un nivel înalt, atât scris, cât și vorbit, dar mă descurc și în limba franceză.

- ***Cum decurge ziua dumneavoastră de muncă?***
- Din păcate, ziua de muncă a unui judecător, inclusiv și a mea, decurge izbitor de rapid, în ritm alert și în stres permanent. În fiecare zi examinez mai multe dosare, avînd mai multe ședințe de judecată. După finisarea ședințelor de judecată îndelungate, care deseori se desfășoară pe parcursul celor 8 ore de lucru, abia seara și/sau în week-end, cînd holurile judecătorei se golesc de justițiabili, pot să mă concentrez asupra redactării actelor de dispoziție judecătorești. Volumul mare de lucru îmi lasă foarte puțin timp pentru alte activități decît cele legate de serviciu.

- ***Factorii din exterior sau interior vă influențează la soluționarea cauzelor?***

Zeița justiției este cu ochii legați, însă și judecătorii sunt oameni și nu putem nega faptul că deseori, în viața de zi cu zi, se confruntă cu diferite situații similare celor pe care le judecă, astfel încât, la nivel de subconștient, există anumite predispoziții de a proceda într-un fel sau altul. Totuși, avînd drept căpătîi principiul supremației legii, aceste frămîntări interne în coraport cu circumstanțele constatate în ședința de judecată sunt trecute prin legitățile de apreciere a probatoriului, fapt ce exclude subiectivismul și permite pronunțarea unor hotărîri obiective, întemeiate și legale, chiar dacă, în adîncul sufletului, în calitate de ființă umană, uneori există remușcări.

Dacă analizăm întrebarea dvs. prin prisma influenței criminale din exteriorul sau interiorul sistemului judiciar, acest fenomen mie, personal, îmi este străin, deoarece cu asemenea cazuri nu m-am confruntat.

În pofida acestui fapt, eu admit că, în anumite situații, justițiabilii sunt gata să „facă orice” pentru a obține o hotărîre favorabilă lor, mai ales în situația în care opinia publică, prin promovarea unei imagini distorsionate a justiției, de fapt, încurajează cetățenii să procedeze în acest fel. Acest lucru este făcut, deseori, prin mijloace de violență fizică sau psihică. A fost un caz de aplicare a violenței față de un judecător chiar în instanța în care activez, ceea ce a determinat ca magistratul să demisioneze, inclusiv din acest motiv. Asemenea cazuri trebuie și sunt pedepsite conform legii penale.

Sunt ferm convins că judecătorii nu trebuie să tolereze nici un fel de tentative de influențare a adoptării hotărîrilor judecătorești sau înfăptuirii justiției. Asemenea acțiuni au consecințe disciplinare sau chiar penale.

Profesia de magistrat este grea și responsabilă și trebuie exercitată de oameni cu integritate și care posedă înalte calități morale.

- Ce grad de responsabilitate implică pentru dumneavoastră hotărîrile adoptate în cauzele pe care le examinați, deoarece vizează soarta justițiabililor?

Omul este unica ființă pămîntească căreia îi este caracteristic simțul responsabilității. Or, pentru a fi un membru deplin al societății, omul trebuie să îndeplinească anumite funcții sociale a căror realizare depinde de nivelul de responsabilitate a acestuia, iar în dependență de gradul de responsabilitate al fiecăruia depinde și locul lui în societate.

Decizia unui judecător întotdeauna schimbă cursul vieții sau, cel puțin, influențează destinele oamenilor, iar o decizie iresponsabilă poate avea consecințe catastrofale. Iată de ce eu, personal, depun maximum efort ca atunci

cînd instrumentez o cauză să pătrund în esența lucrurilor, să trec prin conștiința mea poziția fiecărui participant, astfel încît decizia să nu fie doar una legală, dar și echitabilă.

- *Povestiți-ne despre un caz din practica dumneavoastră care v-a rămas în memorie.*

- Am examinat o cauză penală privind săvîrșirea de către doi soți a infracțiunii de jaf. Respectivii aveau doi copii minori. Pe parcursul judecării cauzei soția a părăsit țara, fiind anunțată în căutare internațională. Soțul a rămas în Moldova și a venit la judecată împreună cu copiii minori, fiind luat sub strajă din sala de judecată după pronunțarea sentinței. Scenele care au urmat au fost dureroase – copiii au înțeles că tatăl merge la pușcărie și ei rămîn fără sprijinul părintesc, mai ales avînd în vedere incapacitatea statului de a reacționa atunci cînd interesele copiilor minori o cer.

- *Considerați binevenită activitatea de verificare a integrității judecătorilor?*

Odată ce Plenul Curții Supreme de Justiție a sesizat Curtea Constituțională în privința neconstituționalității verificării integrității judecătorilor sunt solidar acestuia și susțin pe deplin sesizarea.

- *Cum au influențat noile condiții de muncă, inclusiv de remunerare, asupra activității dumneavoastră de îndeplinire a justiției?*

- Sunt de părerea că, ridicarea salariului nici într-un caz nu este direct proporțională cu creșterea calității actului de justiție, cel puțin eu, personal, nu sesizez o legătură directă și clară în acest sens, deoarece întotdeauna m-am străduit să mă atîrn conștiincios față de atribuțiile pe care le exercit. Consider că, efectul direct al majorărilor recente de salarii este crearea pentru magistrați a unui anumit nivel de confort, care le permite să se simtă remunerați într-o manieră distinctă față de alte profesii, care nu implică atît de multe restricții și responsabilități, și acest lucru este firesc.

Este regretabil, totuși, să constat că, majorarea salariului judecătorilor a fost „una din cele mai nepopulare acțiuni” (vorba unui demnitar), realizată de puterea executivă, iar pentru a corecta această situație respectiva putere încearcă în fel și chip „să-și ridice popularitatea” și să diminueze aceste salarii, fapte realizate cu succes prin promovarea unor pachete legislative mișești, care, pe fonul

majorării salariilor tuturor bugetarilor, au introdus modificări legislative ce au diminuat esențial din salariile efectiv achitate magistraților.

În rest, schimbări esențiale ale condițiilor de muncă nu prea pot fi sesizate. Or: a) sarcina judecătorilor este în continuă creștere, iar numărul de judecători rămîne a fi același; b) după exodul masiv de cadre din rîndul magistraților nu prea sunt mulți dornici să suplinească locurile vacante; c) au apărut multe obligațiuni de ordin tehnic, cum ar fi menținerea sistemului PIGD, publicarea hotărîrilor, protecția datelor cu caracter personal sau înregistrarea audio a ședințelor, însă acestea au intrat în atribuțiile funcționarilor deja existenți în instanțele judecătorești (grefieri, asistenți), fără a se ține cont că încărcătura acestora și așa este mare.

- ***Pe lângă activitatea de judecător, mai desfășurați, în prezent, alte activități?***
- Avînd în vedere că magistraților le este permisă doar activitatea didactică și cea științifică, încerc să proferez în ambele domenii.

- ***Activitatea didactică o practicați din pasiune, ca hobby?***
- Cred că mai mult e o necesitate și spun acest lucru din următoarele considerente. În primul rînd, e o necesitate sufletească, din considerentul că dragostea față de această profesie mi s-a cultivat de mic copil, eu fiind crescut într-o familie de învățători. În al doilea rînd, activitatea didactică este primul domeniu în care eu m-am realizat și pe care l-am profesat timp de 8 ani, pînă a deveni judecător. Mai mult, sunt convins că, oricît de bun nu ai fi ca practician, totuși, există situații cînd practica întîmpină dificultăți, iar teoria și mediul academic vin ca un colac de salvare. Atunci cînd aceste două domenii (inclusiv resursele lor) sunt permanent la îndemînă, aceasta reprezintă un avantaj neîndoielnic. De asemenea, activitatea didactică este unica activitate remunerabilă permisă de lege, unde judecătorul poate să se afirme, încă o dată, ca specialist.

- ***Activitatea de judecător vă permite să acordați timpul necesar familiei, hobby-urilor dumneavoastră?***

- Îmi place să fac sport, însă, din păcate, pentru hobby nu ajunge timp întotdeauna. Cu părere de rău, acord prea puțin timp familiei, dar sperăm că lucrurile se vor schimba spre bine.

- ***Deplasarea de la locul de domiciliu pînă la locul de muncă vă creează careva dificultăți?***

- Este o temă extrem de dureroasă, deoarece domiciliul meu se află în municipiul Chișinău, iar locul de muncă este în raionul Strășeni, distanța minimă parcursă pe zi în ambele direcții fiind circa 60 de km. Nu este nici mult și nici puțin, sunt conștient că mulți magistrați fac naveta, zilnic, la distanțe cu mult mai mari. Totuși, uneori, în special iarna, timpul petrecut în trafic ajunge și la 2-3 ore într-o singură direcție.

Deplasarea la serviciu cu autoturismul propriu implică cheltuieli substanțiale, motiv pentru care optez, de cele mai multe ori, pentru transportul public, care implică, deseori, și multe riscuri. De exemplu, deseori se întâmplă că dimineața sau seara tîrziu eu pot merge în același mijloc de transport sau chiar pe un scaun alături de un inculpat pe care numai ce l-am judecat.

Consider că, problema asigurării cu cheltuieli minime de transport interurban al magistraților este una stringentă la care Consiliul Superior al Magistraturii ar trebui să intervină cu o poziție mult mai fermă și executorie.

- ***Unde vă vedeți peste 10 ani?***

- Dacă vor fi schimbări spre bine, atunci în sistemul judecătoresc.

- ***Ce ați dori să schimbați în viața moldovenilor?***

- La această întrebare aș putea să vă spun multe lucruri, dar voi fi sumar, aducînd ca exemplu un caz care mi s-a întîmplat mie.

Cînd îmi făceam studiile de master în Italia, Torino, în 2007, într-un weekend, o colegă din Brazilia a zburat în România, unde a vizitat mai multe locuri, inclusiv a mers cu trenul din București spre Sighișoara. După ce a revenit, la întrebarea mea cum i s-a părut, ea mi-a răspuns că totul este frumos, natura, arhitectura, dar că nu putea înțelege de ce oamenii în România sunt permanent îngîndurați, chinuiți și niciodată nu zîmbesc. Știam răspunsul, dar nu i-am zis nimic.

Vă mulțumim pentru acest interviu.